

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1386569/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ טו"ר משה ליבוביץ)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ענבר לב)

הנדון: הסמכות להורות אגב הערעור בעניין המשיק לו שבעבר לא ניתנה לגביו רשות ערעור

החלטה

לפניי בקשה להבהרה.

הדברים נוגעים להחלטה מיום ז' בשבט התשפ"ג (29.1.23) שבה קבעתי כי על המשיב להעביר את מסמכי הרכב למערערת, זאת בניגוד לנאמר בהחלטה מיום כ"ב באלול התשפ"ב (18.9.22), ומכאן ואילך, לדברי המשיב, אין לבית הדין סמכות למתן הוראות בעניין הרכב.

יש להבהיר: על פי תקנה קכח וקכט לתקנות הדיון יכול בית הדין לשקול מחדש את החלטתו. בעניין זה, לאחר שמיעת הצדדים ולאחר שהנושא הועלה גם בדיון שהתקיים לפנינו, הגעתי למסקנה כי בשלב זה יש להורות כאמור בהחלטתי מיום ז' בשבט התשפ"ג (29.1.23). וכך בפרט שעל פי מה שכתב בית דיננו בכמה פסקי דין שעל פי תקנה קנג לתקנות הדיון בית הדין רשאי לדון גם בעניינים המשיקים לערעור שהוגש לפניו, אף שאין הם שייכים לגוף הערעור, ולפעמים אף בעניינים שלא עלו לפניו בערעור. גישה זו אישר בית המשפט העליון בבג"ץ 1416/16 ובבג"ץ 1347/17.

עניין מסירת רשיונות הרכב עלה לפני בית הדין האזורי במסגרת סמכותו לדון בענייני הרכוש. בית הדין האזורי דחה בקשה זו וקבע שלא יזדקק לה בגין סירובה של האישה להתגרש. בית הדין האזורי הוא שקשר בין העניינים. האישה הגישה בקשת רשות ערעור על החלטתו. ואף שכאמור בעת הגשת הבקשה לא נתנו את רשות הערעור, עתה, עם קיום הדיון בערעור על תביעת הגירושין, משעלתה בקשה זו לפנינו ומשהתברר הקשר של החלטה זו להכרעת בית הדין האזורי בעניין הגירושין, שקלנו את העניין מחדש והורינו לבעל לפעול כפי שהורינו.

לאור האמור, על הבעל לקיים את הוראתנו שבהחלטה מיום ז' בשבט התשפ"ג (29.1.23) ככתבה, כלשונה וכרוחה.

ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת שמות הצדדים.

ניתן ביום ט' בשבט התשפ"ג (31.1.2023).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה